

Η γιαγιά μας η Μυροφόρα!

Γράφει ο Γιώργος Αθανασιάδης

Στη μνήμη της γιαγιάς μου Μυροφόρας Κιτσιρίδου Βασιλειάδου και της μητέρας μου Ευμορφίλης (Φούλας) Αϊδονίδου Αθανασιάδου το γένος Κιτσιρίδου

Αφιερωμένο

Στην αγαπημένη θεία και νονά μου Νόπη Βασιλειάδου Μπουρογιαννοπούλου το γένος Κιτσιρίδου και στη αγαπημένη μου θεία Ειρήνη Αϊδονίδου Γαβριλίδου το γένος Κιτσιρίδου

Μια πouxία απλωνόταν εκείνο το Μαρτιάτικο πρωίνο στο κάμφο του Νευροκοπίου. Δεν ακούγονταν οι ρυπές απο τα οχυρά του «Μεταξά» και έμοιαζε κείνη η άνοιξη του 1941, που ερχόταν, μαγευτική. Ενα κρύο ακόμη πρωινό αεράκι απο το βορρά, θύμιζε ότι ο χειμώνας είχε ακόμη πολλές παγωμένες ανάσες και ότι εκείνα τα βορινά χωριά του κάμφο, μια ανάσα απο τα σύνορα με τη Βουλγαρία, θάπρεπε να μη βιάζονται να χαρούν τις λιόλουστες κείνες μέρες του Μάρτη. Ο κάμφο ήταν καταπράσινος και τα στάχυα είχαν ψηλώσει αρκετά και άρχισαν να δένουν για καλά τον πολύτιμο καρπό τους. Τίποτα μέσα απο κείνη τη περιέργη σιωπή δεν προμήνυε την καταιγίδα, που θα γκρέμιζε για μια ακόμη φορά τις ζωές των κατοίκων των προσφυγικών αυτών χωριών του ποντιακού ελληνισμού. Το Νευροκόπι, το Οχυρό, το Περιθώρι ή Κάτω Βροντού ένα γύρω κύκλωναν τον κάμφο. Πηγή ζωής τα σπαρτά και η ζωή των προσφύγων ήθελε να αποκτήσει άλλο νόημα και καινούργιους στόχους.

Ποιός αλήθεια ήξερε απο καπνά και πατάτες... και όμως η Κα Μυροφόρα Κιτσιρίδου ή Κα Μαίρη (όπως την φωνάζανε απο τότε που πέθανε η αδελφή της η Μαρία και άφησε πίσω της πέντε ορφανά) σηκώθηκε πρωί πρωί και κείνη τη

μέρα του Μάρτη, και αφού μοίρασε το φτωχό πρωίνο στα πέντε δικά της παιδιά, μεγαλύτερα ως πολύ μικρά όλα τους, τάστειλε στο σχολείο. Όλα πηγαίνανε σχολείο εκτός απο τη Νόπη της το τελευταίο της το στερνοπαίδι και το μοναδικό της κορίτσι. Της είχε μεγάλη αδυναμία. Τα μεγαλύτερα της ο Κώστας και μετά ο Χρήστος της, ο Γιώργος της, ο Θανασάκης της και τελευταίο το κορίτσι. Με δελτίο λιγοστό το φαγητό, η χώρα κατεστραμμένη σε εμπόλεμη κατάσταση, είχε κερδίσει το πόλεμο με τους Ιταλούς και είχε γράψει λαμπρή σελίδα στο έπος εκεί στα άγρια βουνά της Ηπείρου και της Αλβανίας, Και τώρα τούτο πάλι το κακό ...

Ο πόλεμος αυτός τελειωμό δεν είχε και της γής φέτος δεν της ήταν αρ-

κετό να ξεδιψάσει με τις βροχές του χειμώνα. Θαρρείς και ήθελε να τιμωρήσει το γένος των ανθρών... διψούσε για αίμα και πόλεμο. Ποτάμια το αίμα των νεκρών και των τραυματιών. Αγαρηνά σκυλιά, κατά πως λέγανε τα ραδιόφωνα στα καφενεία, οι Γερμανοί, πήραν τον κατήφορο απο την βόρεια παγωμένη χώρα τους για να πάνε στα ζεστά μέρη της Αιγύπτου και της Αφρικής. Στο δρόμο τους σπέρνανε θάνατο και καταστροφή σ όλους όσους αντιστέκονταν και είχαν αξιοπρέπεια. Οι Κροάτες και οι Σλοβένοι έτρεξαν λείει να γίνουν σύμμαχοι τους και τους άφησαν να περάσουν προς τα νότια της Βαλκανικής, όχι όμως και οι Σέρβοι που σαν λοντάρια πολέμησαν και μαζί τους και λίγοι Έλληνες που ήσαν σ

εκείνα τα μέρη. Πάλι η γή ξεδίψασε με το αίμα των πρώων που πεσαν στη μάχη, μα τίποτα δε φαινόταν πιά να μπορέσει να κόψει και να σταματήσει τη Γερμανική λαίλαπα του Γ' Ράιχ που ήθελε να κάνει όλη την υφήλιο δικιά της και να την χαρίσει παιχνίδι στα χέρια των άχρωμων ξανθών της παιδιών.

Η υστερία και το παράλογο σε όλο τους το μεγαλείο και όλα αυτά δε θ ανησυχούσαν την Κα Μυροφόρα τότε και τον άντρα της το θείο Ισαάκ (Ισαάκ) εκεί όταν έπαιζε ξερή στο καφενείο κάθε βράδυ μετά τα χωράφια με τους συγχωριανούς του, αν δεν είχε ήδη διαδοθεί το κακό νέο. Οι γείτονές τους, να μόλις λίγα μέτρα πέρα απο τα βουνά που ήταν κει απέναντι στο οροπέδιο που τους κύκλωνε προς τα βόρεια οι Βούλγαροι δηλαδή, είχαν συνθηκολογήσει, τάχαν βρεί με τους Γερμανούς ναζιστές και κατέβαιναν σαν εμπροσθοφυλακή αυτοί να σφάξουν και να ρημάξουν για χάρη των Γερμανών κατά πως έλεγαν.

Η πραγματικότητα ήταν διαφορετική τελείως. Οι Βούλγαροι δεν έδιναν ένα παρά για τους Γερμανούς και την ιδεολογία τους. Οι ίδιοι δεν μπορούσαν να συγχωρήσουν ποτέ τους Έλληνες που τους έδιωξαν με το τέλος του Μακεδονικού αγώνα, απο εδάφη που θεωρούσαν δικά τους και φυσικά την πολυπόθητη τους έξοδο στο Αιγαίο. Οι γερμανικές κατοχικές δυνάμεις είχαν ήδη διαμοιράσει την διοίκηση των εδαφών που θα κατακτούσαν στην Ελλάδα, εφόσον η ελληνική κυβέρνηση τυπικά δεν παρέδιδε την χώρα αμαχητί αλλά πιά είχε ένα στρατό χωρίς δυνάμεις διαλυμένο και κουρασμένο και έτσι η κατάληψη της χώρας απο τους Γερμανούς θα γινόταν σε λίγες μέρες... εκτός απο την Κρήτη.

συνέχεια την επόμενη εβδομάδα

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

**Australian
registered Greek
Lawyer entitled
to practice Greek Law**

Το γραφείο μας σε συνεργασία και με τη Δικηγόρο του Σύδνευ ΑΘΗΝΑ ΤΟΥΡΙΚΗ (ATHENA TOURIKIS) - SOLICITOR αναλαμβάνουμε την διεκπεραίωση των υποθέσεων σας στην Ελλάδα και την Αυστραλία.

- Θέματα κληρονομιών, αποδοχές, διανομές περιουσιών και σύνταξη διαθηκών στην Ελλάδα και την Αυστραλία.
- Γονικές Παροχές, θέματα ασφάλισης και συνταξιοδοτικά στην Ελλάδα.
- Τακτοποίηση με συνεργάτες λογιστές στην Ελλάδα των φορολογικών σας θεμά-

- των - Ελληνική υπηκοότητα και ελληνικά διαβατήρια.
- Κάθε είδους μεταβίβαση ακινήτων, πώληση, αγορά κ.λπ. στην Ελλάδα.
- Πληρεξούσια για την Ελλάδα για οποιοδήποτε θέμα υπάρχει ανάγκη.
- Εκδοση ΑΦΜ, ΑΜΚΑ και κλειδαρίθμου κα-

- θώς και διορισμό φορολογικού αντικλήτου στην Ελλάδα - Υπαγωγή κατοίκων εξωτερικού στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. στην Αθήνα.
- Πλήρης ενημέρωση σχετικά με τα φορολογικά σας θέματα και τις τυχόν οφειλές σας σε σχέση με την περιουσία σας στην Ελλάδα όπου και αν βρίσκεται εκεί.

Βρισκόμαστε ΕΔΩ στην Αυστραλία για οποιοδήποτε θέμα σας απασχολεί στην Ελλάδα.

Επικοινωνήστε μαζί μας Tel: 0421 969 172, (02) 9261 3144, e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

Διεύθυνση: 377-383 Sussex St. (Suite 4, Level 5), SYDNEY, NSW 2000